

posted by Willant on 27. október 2009 - 15:12
27.10.2009 - posledná úprava článku.

[Kirándulás a csenkei erdőben](#) [1]

Forrás: hidlap.hu - Antal Attila pedagógus

2009. szeptember 26-án a muzslai Endrődy János Alapiskola természetjáróival egy tanulmányi kiránduláson vettünk részt a Csenkepusztai nemzeti természetvédelmi rezervátumban. Ez a rezervátum a Duna menti alföld egyik legeredetibb állapotában lévő homokbuckás élőhelye. Már több mint fél évszázada kutatják a növénytani és rovarügyi szempontból jelentős vidéket, ami 1951-től védettséget élvez.

A homokbuckákat a Duna múltbéli dinamikus tevékenysége alakította ki, majd később ez a hordalék a szél munkájának köszönhetően szabadon mozgott, mígnem az első növények magvai idetaláltak, kikelték és megkötötték a mozgó felszínt.

Jelenleg a homokot 2 domináns fű, az árvalányhaj és a csenkesz fedi be. Ez a füves sztyeppe első ránézésre nem is igazán vonzó, de teret ad azoknak a növényföldrajzilag fontos flóraelemeknek, amelyek itt érik el legészakibb előfordulási helyüket európai viszonylatban. Ezenkívül egy extrém növénycsoport tagjait alkotják, amelyek az olyan barátságtalan táptalajon is, mint a homok, pompáznak színes virágaikkal. Eliselik a nagy hőmérséklet ingadozásokat és az alacsony talajvízszintet úgy, mint a sivatagi fajok.

A természetes folyamatok következtében a homokbuckákat megköti az őshonos növényzet. Beavatkozás nélkül ez hamarosan keményfás ártéri tölgyerdővé alakulna, a területet azonban gazdasági erdővé kezdték alakítani, erdeifenyő és fehér akác ültetésével, ami sajnos a tájidegen fajok gyors terjedését is elősegíti. Ilyen a fehér akác, a bálványfa és a nyugati osterfa, amelyek képesek kiszorítani az őshonos homoki fajokat, ezáltal a védett területet is károsítják.

Az erdő menedéket nyújt a növényeknek és állatoknak egyaránt. Rovarokon, hüllőkön, kételtűeken és madarakon kívül itt él a vaddisznó, az őz, és a szarvas is. Az összes említett emlősállat a vadászok célpontja. Sajnos nem láthattunk egy állatot sem, mert egy kicsit hangosabbak voltunk és az állatok féltek tőlünk, de a növények színekavalkádjában sokat csodálkoztunk. Volt szerencsénk megkóstolni egy-két bogyót is, mégpedig egy piros, kesernyés bogyót, amelynek a neve vitézkosbor és egy kevésbé ízeset, ami pedig a galagonya volt. Várjuk a következő kirándulási lehetőséget, ami reméljük hasonlóan jól fog alakulni!

Adresa zdroja (modified on 27.10.2009 - 15:14):<http://kontakt.sturovo.com/drupal/content/kirandulas-csenkei-erdoben>

Odkazy

[1] <http://kontakt.sturovo.com/drupal/content/kirandulas-csenkei-erdoben>